

Vrij
to
artikel 7e2
Wetboek

05.02.2008

DE BESLAGRECHTER VAN DE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG
ZITTING HOUDENDE TE HASSELT HEEFT DE VOLGENDE
BESCHIKKING GEGEVEN:

Gr.nr.
Rep.

IN ZAKE: A.R. nr. 07/265/A

1. , mijnwerker, geboren te op ,
wonende te ;

2. , huisvrouw, geboren te
op , wonende te ;

Eisers – vertegenwoordigd door Mr. , advocaat te
;

tegen:

DE STEDEBOUWKUNDIGE INSPECTEUR VAN DE
PROVINCIE.AFDELING met burelen gevestigd te 3500
Hasselt, Koningin Astridlaan 50 bus 1;

Verweerster – vertegenwoordigd door Mr. , advocaat te

VOLGT DE BESCHIKKING :

Gelet op :

- het gedinginleidend exploit van dagvaarding, op 23.01.2007 betekend door gerechtsdeurwaarder te ;
- de conclusies en de stukken van partijen.

* * * * *

Bij beschikking van de Voorzitter van deze rechtbank d.d. 26.09.2007 werden er ten verzoeken van verweerder op hoofdeis conclusietermijnen en een rechtsdag bepaald overeenkomstig het nieuwe art. 747 §2 Ger.W.

De conclusies van eisers op hoofdeis werden laattijdig neergelegd.

Aangezien verweerder op hoofdeis zich bij de behandeling van de zaak ter zitting van 08.01.2008 evenwel niet (uitdrukkelijk) verzet heeft tegen de laattijdige neerlegging van de voormelde conclusies, kunnen deze in de debatten behouden blijven.

* * * * *

1. De vordering

Eisers op hoofdeis verzetten zich tegen het uitvoerend beslag op onroerende goederen d.d. 29.11.2006, voorhoudende dat er in een arrest van het Hof van Beroep te Antwerpen van 17.05.1999 werd vastgesteld dat zij uiterlijk op 13.03.1997 waren overgegaan tot de volledige uitvoering van de door het Hof van Beroep te Antwerpen bij arrest van 01.04.1993 bevolen herstelmaatregel, zodat er geen sprake meer kan zijn van een verbeuring van de dwangsom en verweerder op hoofdeis geen actuele titel meer bezit om tot uitvoerend onroerend beslag over te gaan.

Bij tegeneis vordert verweerder op hoofdeis de aanstelling van een notaris, gelast met de veiling van de in beslag genomen goederen.

2. Het voorwerp van het geschil

Bij een vonnis van de correctionele rechtbank te Hasselt d.d. 10.11.1992, bevestigd bij een arrest van het Hof van Beroep te Antwerpen d.d. 01.04.1993 werden eisers op hoofdeis op strafgebied veroordeeld wegens een bouwmisdrijf en werden zij op burgerlijk gebied veroordeeld tot herstel van de plaats in zijn vorige toestand, en dit binnen het jaar na het in kracht van gewijsde treden van het vonnis, onder verbeurte van een dwangsom van toen nog 5.000 oude Bfr. (thans 123,95 euro) per dag vertraging bij de niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn van één jaar.

Het voormeld arrest werd een eerste maal betekend met bevel tot betalen op 19.02.1997.

Na een eerdere procedure van uitvoerend beslag op roerende goederen, werd er op 18.05.2006 aan eisers op hoofdeis ten verzoeken van verweerder op hoofdeis opnieuw een bevel tot betalen van de volgens hem verbeurde dwangsommen betekend, gevolgd door een onroerend bevel op 14.07.2006 en een nieuw geactualiseerd bevel tot betalen op 09.11.2006 en een uitvoerend beslag op onroerende goederen op 29.11.2006.

Eisers op hoofdeis verzetten zich hiertegen en vorderen tevens een schadevergoeding ten belope van 3.500,00 euro wegens tergend en roekeloos beslag en een tussenkomst in de kosten van hun raadsman ten bedrage van 2.500,00 euro.

3. De beoordeling

** De hoofdeis*

Bij een vonnis van de correctionele rechtbank te Hasselt d.d. 10.11.1992, bevestigd bij een arrest van het Hof van Beroep te Antwerpen d.d. 01.04.1993, werden eisers op hoofdeis veroordeeld wegens het vergroten en het omvormen van een oorspronkelijk vergund weekendverblijf tot een permanente woning en het verankeren van een stacaravan met voorbouw, zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen, alsmede wegens het instandhouden van het voormeld bouwwerk.

Op burgerlijk gebied werden eisers op hoofdeis veroordeeld tot het herstel van de plaats in zijn vorige staat, binnen een termijn van één jaar vanaf het in kracht van gewijsde treden van het arrest.

Omtrent de datum vanaf dewelke de aldus opgelegde dwangsom kon verbeuren, werd er voorheen reeds een complexe procedure tussen partijen gevoerd, die uiteindelijk werd beslecht door een arrest van het Hof van Cassatie d.d. 28.03.2003, waarbij het cassatieberoep van eisers op hoofdeis werd verworpen en er werd beslist dat de termijn bepaald in het arrest van 01.04.1993 in verband met de verbeurte van de dwangsommen slechts begon te lopen vanaf de betekening van dat arrest, m.a.w. één jaar vanaf 19.02.1997. Het staat derhalve vast dat de dwangsom bij gebreke aan herstel slechts kon verbeuren vanaf 20.02.1998.

In een arrest van het Hof van Beroep te Antwerpen d.d. 17.05.1999, dat ingevolge de verwerping van het cassatieberoep bij arrest van het Hof van Cassatie d.d. 28.03.2003 in kracht van gewijsde is getreden, werd er overwogen dat nu er niet betwist werd dat eisers op hoofdeis uiterlijk op 13 maart 1997 tot herstel waren overgegaan, vastgesteld in een proces-verbaal van 21 maart 1997, de destijds door verweerder op hoofdeis gevorderde dwangsommen niet opeisbaar waren.

Eisers op hoofdeis steunen zich thans op het voormeld arrest d.d. 17.05.1999 ter ondersteuning van hun stelling dat zij uitvoering hebben gegeven aan de hen bij arrest van 01.04.1993 opgelegde herstelmaatregel, en verweerder op hoofdeis zich thans derhalve niet meer kan beroepen op dit arrest om alsnog over te gaan tot het opeisen van dwangsommen wegens vermeende nieuwe bouwinbreuken in hunnen hoofde. Hiertoe zou volgens hen een nieuwe gerechtelijke veroordeling vereist zijn.

Verweerder op hoofdeis van zijn kant verwijst naar twee processen-verbaal van een technisch assistent bij AROHM d.d. 11.10.2006 tot staving van zijn stelling dat eisers op hoofdeis destijds op 11.03.1997 slechts tot een tijdelijk herstel zijn overgegaan, doch dat zij naderhand nieuwe bouwinbreuken hebben gepleegd die tot op heden door hen in stand worden gehouden, en die precies dezelfde functie hebben als de voorheen lastens hen vastgestelde bouw misdrijven, met name de omvorming van een weekendverblijf tot een permanente woning. Er werd volgens hem derhalve door eisers op hoofdeis geen nuttig gevolg gegeven aan de bevolen herstelmaatregel, zodat de dwangsom, waartoe eisers op hoofdeis werden veroordeeld, thans verbeurd is.

Uit de in het dossier beschikbare gegevens blijkt dat – nadat er bij een proces-verbaal van 21.03.1997 werd vastgesteld dat eisers op hoofdeis de caravan hadden verwijderd, de oppervlakte van hun weekendhuisje hadden teruggebracht tot 60 m² en de bijgebouwde gedeelten : met name de keuken, de wasplaats en de garage, hadden afgebroken – er reeds bij een proces-verbaal van 14.08.1997 werd vastgesteld dat :

- de wederrechtelijke vergroting van het weekendverblijf gedeeltelijk werd in stand gehouden;
- de garage was afgebroken;
- de wasplaats en de bergplaats in stand werden gehouden;
- de keuken was ondergebracht in de woonplaatsruimte.

Om onduidelijke redenen werd er door verweerder op hoofdeis evenwel geen gewag gemaakt van dit proces-verbaal bij de behandeling van de zaak voor het Hof van Beroep te Antwerpen die geleid heeft tot het arrest van 17.05.1999.

Vervolgens werden er ter zake op 11.10.2006 opnieuw twee processen-verbaal opgesteld door de Inspectie RWO te [] uit dewelke blijkt dat de wasplaats en de keuken alsdan nog steeds in stand werden gehouden, en er zich eveneens opnieuw een garage (zij het ditmaal met een constructie in betonnen palen en met een golfplaten dak dat dienstig was als opslagplaats voor brandhout) op het terrein van eisers op hoofdeis bevond.

Op basis van deze processen-verbaal is het duidelijk dat – ofschoon eisers op hoofdeis in eerste instantie de indruk gaven gevolg te hebben gegeven aan hun veroordeling tot herstel in de vorige staat, hen opgelegd bij een arrest van het Hof van Beroep te Antwerpen d.d. 01.04.1993 – zij nadat een en ander werd vastgesteld in een proces-verbaal van vaststelling d.d. 21.03.1997 de door hen afgebroken constructies - zij het niet volledig, dan toch alleszins gedeeltelijk - de facto opnieuw hebben vervangen door nieuwe constructies met éénzelfde functie : met name de omvorming van een weekendverblijf tot een permanente woning. Hiertoe werden de keuken en de wasplaats opnieuw tot stand gebracht en werd er ook opnieuw een garage opgetrokken.

In de gegeven omstandigheden dient er dan ook aanvaard te worden dat eisers op hoofdeis de plaats niet hersteld hebben in zijn vorige staat. Het enkele gegeven dat er in het arrest van het Hof van Beroep te Antwerpen d.d. 17.05.1999 werd vastgesteld dat er (op dat ogenblik) niet betwist werd dat eisers op hoofdeis op 13.03.1997 waren overgegaan tot uitvoering van de hen opgelegde herstelmaatregel, doet aan deze vaststelling geen enkele afbreuk. Zulks geldt des te meer nu het handelen van eisers op hoofdeis duidelijk wijst op simulatie.

Wanneer een rechter het herstel van de plaats in de vorige staat beveelt, moet zijn bevel bovendien veeleer naar de geest dan naar de letter worden uitgevoerd. Derhalve is het evident dat het de overtreder niet is toegestaan de gewraakte constructie te vervangen door een nieuwe onvergunde constructie met dezelfde functie (Gent, 05.02.2002, R.W., 2003-2004, 105 e.v., met noot van VAN NUFFEL, F., « De beslagrechter en de herstelmaatregelen inzake stedenbouw », o.c., 107 e.v.).

Eisers op hoofdeis tonen niet aan dat voormelde processen- verbaal van vaststelling die met authenticiteit bekleed zijn, vals zouden zijn.

Het staat derhalve vast dat het uitvoerend beslag op onroerende goederen niet onrechtmatig was en beantwoordde aan de veroordeling van eisers op hoofdeis, vervat in het arrest van het Hof van Beroep te Antwerpen van 01.04.1993, en dat deze titel op heden nog steeds actueel is.

De omvang van de door verweerder op hoofdeis opgeëiste dwangsommen, wordt door eisers op hoofdeis als dusdanig bovendien niet betwist.

Het door hen ingestelde verzet is derhalve ongegrond.

In de gegeven omstandigheden kunnen eisers op hoofdeis ook geen aanspraak maken op de toekenning van een schadevergoeding wegens tergend en roekeloos beslag, of van een vergoeding voor hun kosten van verdediging, en zijn ook deze onderdelen van hun vordering ongegrond.

**** De tegeneis***

Bij conclusies d.d. 04.05.2007 heeft verweerder op hoofdeis een tegeneis ingesteld ertoe strekkende een notaris aan te stellen, gelast met de veiling van de in beslag genomen goederen.

Ofschoon een dergelijke vordering overeenkomstig de bepalingen van art. 1580 Ger.W. in principe bij verzoekschrift moet worden ingesteld, bestaan er geen bezwaren tegen het instellen ervan bij tegeneis in een geding dat tussen de beslagene en de beslaglegger is gerezen, nu door het tegensprekelijk karakter de belangen van de beslagene rechtstreeks worden beschermd (DIRIX, E. en BROECKX, K., "Beslag" in de APR-reeks, Kluwer, Deurne, 2001, nr. 859, blz. 485).

De tegeneis is derhalve ontvankelijk, en kan op basis van de in het dossier beschikbare gegevens én bij gebreke aan enig concreet verweer van verweerdere op tegeneis desbetreffend tevens gegrond verklaard worden.

* * * * *

Gelet op de art. 2, 30 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935 op het Taalgebruik in Gerechtszaken, die werden nageleefd.

Om deze redenen:

Wij _____, dd. Beslagrechter, bijgestaan door _____, griffier,

Rechtsprekend op tegenspraak en in eerste aanleg:

Verklaren de hoofdeis in zijn geheel ontvankelijk, doch ongegrond.

Verklaren de tegeneis ontvankelijk en gegrond.

Dienvolgens benoemen **notaris** _____, met standplaats te _____ om overeenkomstig de wet, over te gaan tot de veiling van de in beslag genomen goederen, hierna nader omschreven, én tot de verrichtingen van rangregeling en/of evenredige verdeling :

- in de gemeente _____ :

- een vakantieverblijf, gelegen _____, ten kadaster gekend onder _____ ;
- een bos, gelegen _____, ten kadaster gekend onder _____

Zegt voor recht dat de benoemde notaris gemachtigd is, in geval van afwezigheid of tegenwerking van de beslagenen of bewoners van de in beslag genomen onroerende goederen, op kosten van de beslagenen toegang te krijgen tot de in beslag genomen onroerende goederen, indien nodig met behulp van de openbare macht, in voorkomend geval bijgestaan door een slotenmaker, met het oog op de naleving van de verkoopvoorwaarden of de bezichtiging door de belangstellenden, onverminderd de bepalingen van artikel 1498 Ger.W.

Zegt voor recht dat de bewoners in kennis moeten worden gesteld van de beschikking en van de bezichtigingsdagen en -uren, zoals bepaald in de verkoopvoorwaarden.

Zegt voor recht dat - indien de tegenwerking te wijten is aan de bewoners van de in beslag genomen onroerende goederen - de beslagenen gerechtigd zijn de kosten op hen te verhalen.

Verwijzen eisers op hoofdeis, verweerders op tegeneis tot de kosten van het geding, in hoofde van verweerder op hoofdeis begroot op de rechtsplegingsvergoeding ten bedrage van 2.500,00 euro.

Aldus gedaan en gegeven in openbare terechtzitting van mevrouw de beslagrechter te Hasselt op 05.02.2008;